

[Gideon.]

forhold. Efter det foreliggende lovforslag opretholdes bemyndigelsen for ministeren til at udstede forbud mod ind- og udførsel, men der er kun givet bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler for udførsel, medens der ikke, således som det hidtil har været tilfældet, er nogen bemyndigelse for ministeren til at regulere indførslen. Jeg ved ikke rigtig, hvorledes dette forholder sig, og jeg vil gerne spørge den højtærede fiskeriminister, om det i virkeligheden er udtryk for en indsnævring af ministerens bemyndigelse, og om det altså er udtryk for en vis liberalisering på dette område.

Jeg er imidlertid ikke helt sikker på, at det er meningen. Hvis det havde været tilsigtet, ville det vel have stået i bemærkningerne og navnlig være anført i den højtærede ministers fremsættelsestale, og dér ser jeg ikke noget om, at der sker en ændring på dette område. Ser man på bemærkningerne til lovforslaget, er der tale om en vis uoverensstemmelse, andet kan jeg ikke se. Der står nemlig her, at der

„eksisterer fortsat for de forskellige arter af fisk og fiskeriprodukter i vidt omfang mængdebegrænsninger, som gør det påkrævet, at der er adgang til at regulere ind- og udførslen af sådanne varer fra og til disse lande“.

Det siges altså her, at der består sådanne overenskomster med forskellige fremmede lande, der gør det påkrævet, at man har bestemmelser, hvorefter den højtærede fiskeriminister kan regulere såvel ind- som udførsel; jeg er som sagt ikke helt klar over, hvorledes dette skal forstås, men jeg håber, at den højtærede fiskeriminister kan give en nærmere begrundelse for det, og i øvrigt mener jeg, at vi må se lidt nærmere på det i et udvalg.

Jeg kan på mit partis vegne anbefale lovforslaget til en hurtig og velvillig behandling.

H. C. Toft: Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Jacob Pedersen, ikke kan være til stede her i dag, skal jeg på mit partis vegne gøre et par bemærkninger om lovforslaget, forslag til lov om ind- og udførsel af fisk.

Lovforslaget ligner sine forgængere gennem snart mange år. Af bemærkningerne fremgår det, at denne lov er nødvendig for

at regulere samhandelen med en række lande uden for Den europæiske Betalingsunion, med hvilke vi har særlige aftaler. Det samme er tilfældet med aftagerlande inden for Den europæiske Betalingsunion, hvoraf enkelte har fastsat mængdebegrænsning. Vi erkender derfor nødvendigheden af bemyndigelsen til fiskeriministeren, i al fald så længe tilstandene nødvendiggør lovgivning, men vi var enige med fiskeriministeren, da han sidste år gav udtryk for det håb, at bestræbelserne for friere samhandel måtte føre til, at man kunne komme af med denne bemyndigelseslovgivning, som den højtærede minister tidligere var en afgjort modstander af.

Vi er ikke tilhængere af bemyndigelseslovgivning, og vi ønsker derfor bemyndigelseslove ophævet, så snart muligheden er til stede. Derfor kan vi ikke tiltræde, at lovens gyldighedsperiode forlænges i forhold til, hvad der hidtil var tilfældet. Det er efter vor opfattelse rigtigt, at folketinget får lejlighed til med højst et års mellemrum at drøfte muligheden for at afvikle denne lovgivning, og vi kan derfor, som jeg sagde før, ikke gå med til en gyldighedsperiode på mere end et år. Den højtærede fiskeriminister har da heller ikke givet nogen saglig begrundelse for, at loven skal gælde i 2½ år, men blot henvist til, at landbruget nu har fået en bemyndigelseslov, der er gældende til 30. juni 1961. Når vi i det konservative folkeparti medvirkede til gennemførelsen af landbrugets store bemyndigelseslov med en gyldighedsperiode af tre år, var begrundelsen den, at man fra landbrugets side hævdede, at det var nødvendigt, for at man kunne få opbygget det apparat til fremme af afsætningen, man tilsigtede, og for at man kunne få nogen virkning af bestræbelserne; det var jo et helt nyt område, en helt ny lovgivning, helt nye muligheder, landbruget her skulle til at arbejde med.

Den højtærede fiskeriminister har ikke en sådan saglig begrundelse. Den højtærede ministers argumentation minder egentlig én om skoletiden, da argumentationen ofte kunne være den; når Karl har fået lov, hvorfor skal Oluf så ikke have lov? Denne argumentation tæller ikke for os i denne forbindelse. Vi ser ingen grund til at forlænge loven mere end ét år, således som vi tidligere har stemt for det.